

พระพุทธรศาสนาเน้นลงเบื้องต้น
กล่าวเรื่องไฟระคะดับยาก
และก็ไหม้จิตใจแบบบอบอวลนึ่มนวล
เหมือนไฟเผาถ่านที่อบไว้
จะบรรเทาและดับได้ก็เนื่องด้วยการพิจารณาร่างกาย
ที่เปื่อยเน่า และสกปรกโสมนมให้เห็นชัด ทั้งกลิ่นและสี
และลักษณะที่อยู่ให้เห็นเป็นของโสโครกจริงๆ
จนเป็นนิมิตติดตาเนื่องนิจแยบยล
(อ่านต่อหน้า 150)

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

จนถอนอาลัยว่าสวยงามได้ในชั้นรสนานดวงใจ
ได้เด็ดขาด

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

แม่น้ำโดยรอบที่ยึดมาจากธาตุดิน น้ำ ไฟ ลม
ก็จะได้สั่นคั่นให้ดิน น้ำ ไฟ ลมอยู่
เพราะจะได้แตกสลายลงสู่ธาตุเดิมอยู่
ดินแตกไปเป็นดิน น้ำแตกไปเป็นน้ำ ไฟแตกไปเป็นไฟ
ลมแตกไปเป็นลม ลงสู่มหาภูตธาตุเดิมคงที่
ด้านกิเลสคือความหลงไม่รู้เท่าปัญหาของตน
ที่มาหลงดินหลงน้ำหลงไฟหลงลม
ก็จะได้มาสร้างดินสร้างน้ำสร้างไฟสร้างลม
(อ่านต่อหน้า 152)

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

เป็นเปรตเป็นผีเฝ้าดินเฝ้าน้ำเฝ้าไฟเฝ้าลม
ชั้นอยู่เหมือนนกเขาวาของกู ของกู ของกูอยู่
ก็ต้องขึ้นอยู่กับกรรมและผลของกรรมอีก

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

ใครเกิดมาในโลกนี้
ไม่เป็นทุกข์ใจไม่มีเลย (เว้นพระอรหันต์เสีย)
พระโสดาบัน เว้นทุกข์ใจไปเป็นเอกเทศแล้ว
และส่วนที่เว้นนั้น ไม่กลับมาทุกข์อีก
ส่วนพระอรหันต์ เว้นโดยเด็ดขาดสิ้นเชิงแล้ว

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

อารมณ์วูวามนั้น หากบุคคลใดรู้ตัวก็ต้องถือว่า
เป็นคนมีปัญญาแล้ว
และหากถ้ามันเห็นว่าไม่มีประโยชน์มันก็จะวางไปเอง
แต่ถ้าหากเห็นว่า มีประโยชน์มันก็วางไม่ได้
อย่างไรก็ตาม มันจะถึงกับฆ่าหรือตีเขาหรือไม่
ข้อนี้ก็เป็นส่วนที่จะต้องรู้อีก
ถ้ามันหมายจะฆ่าจะตีเขาก็แสดงให้เห็นว่า
มันยังมีกิเลสมากอยู่
เรื่องนี้เราต้องพิจารณา

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

ใคร ๆ ในโลกนี้ก็เหมือนกัน
ถ้าหากเห็นว่าโลก โกรธ หลง มันเป็นของอร่อยอยู่
มันก็ลดละไม่ได้
มันต้องไปสังเวียเป็นอาหารของกิเลสต่อไป
เรื่องความวู่วามโผงผางนี้ พระบรมศาสดากล่าวว่า
เป็นตามนิสัยก็มี เพราะบางคนอุปมาเหมือน
น้ำใสกลาง**ขุนขอบ**
คือ มารยาทไม่งามพูดจาโผงผาง แต่จิตใจเป็นธรรมอยู่
(อ่านต่อหน้า 156)

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

บางคนเหมือนน้ำใสทั้งขอบทั้งกลาง
หมายความว่า จิตใจก็เป็นธรรม มารยาทก็เป็นธรรม
ส่วนบางคนเหมือนน้ำขุ่นทั้งกลางทั้งขอบ
ก็หมายความว่า จิตใจก็ไม่ใช่เป็นธรรม คำพูดก็ไม่ใช่เป็นธรรม

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

ยถุกาภรณ์ คนเราจะสะอาดหรือไม่สะอาดขาดตัวก็ตาม
แต่ก็ต้องได้อาบน้ำอยู่นั่นเอง ถ้าไม่อาบน้ำก็ยิ่งไปใหญ่
เข้าสังคมใดๆ ก็ไม่ได้ ฉะนั้น
ถ้าเราไม่ประพฤตศีลประพฤตธรรมแล้ว
ก็ไม่มีอะไรจะมาล้างหัวใจให้สะอาดได้

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

ประโยชน์อะไรกับทรัพย์สิ้นที่ตระหนี่ไว้ไม่ใช้

ประโยชน์อะไรกับมุนตราที่ไม่ได้ท่องเที่ยว

ประโยชน์อะไรกับจิตใจที่ไม่ได้อบรม

ประโยชน์อะไรกับธรรมที่ไม่ได้ปฏิบัติ

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

ผู้พิจารณาไตรลักษณ์อยู่อย่างไม่มีกลางวันกลางคืนก็ดี
หรือผู้พิจารณาเกิดดับอยู่ ไม่มีกลางวันกลางคืนก็ดี
ท่านทั้งหลายเหล่านั้น
คือผู้ที่ได้ถือกุญแจเปิดประตูพระนิพพานไว้ในกำมือแล้ว
นับว่าเป็นผู้รู้จักทางตรงสู่พระนิพพาน

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

ส่วนท่านที่ชอบไปทางโค้งย่อมยืนยันในนิมิต
ติดอยู่ในนิมิตชนิดแกะไม่ค่อยออก
เพราะถือว่าเป็นรสชาติอร่อยมาก
แต่ที่แท้นั้นก็คือยาเสพติดที่ทำให้ล่าช้า
บนทางเดินสู่มรรคผล
แบบชนิดที่ไม่รู้ตัวได้ง่ายๆ เพราะจิตขั้นนี้ธรรมขั้นนี้
ถือว่าเป็นมานะทิฏฐิที่แรงจัดอยู่ จึงไม่ได้เป็นของง่าย
มีหน้าซ้ำผู้ที่ชอบทางโค้งนั้น
(อ่านต่อหน้า 161)

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

ยังคิดกล่าวตู่ผู้ไปตักเตือนในใจว่า
ภาวณาไม่ละเอียดยกเท่าตัวเลยมีแต่พูดเฉยๆ
เคยได้เห็นมาหลายท่านแล้ว
ลงท้ายก็ลาสิกขาไปหาอาามิสตามเดิม

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

การพิจารณาจะพิจารณาอะไร
ก็ไม่ต้องสงสัย ส่งสายไปตั้งเป้าหมายที่อื่น
นอกจากปัจจุบันจิต ปัจจุบันธรรม
อดีตก็ผ่านไปแล้ว จบสิ้นไป
แล้วอนาคตก็ยังมาไม่ถึง ถ้าจะเป็นตัวเลขในบัญชี
ก็คือสิ่งที่ยังไม่ปรากฏจริงในบัญชี
จะไปคิดคำนึงก็ไม่ใช่ตัวเลขในบัญชีจริง
ควรจะรู้ชัดกับสิ่งที่มี สิ่งปรากฏให้ถ่องแท้
(อ่านต่อหน้า 163)

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

อบรมปัจจุบันจิตให้ดี
อย่าหลงเป้า ปฏิบัติให้ต่อเนื่อง พิจารณาให้ต่อเนื่อง
แล้วผลก็คงปรากฏออกมาอย่างต่อเนื่อง
จะว่าธรรมปรากฏขึ้นอย่างต่อเนื่องก็ได้
ปฏิบัติได้ละเอียด ธรรมก็ย่อมจะปรากฏละเอียด
แล้วแต่ระดับของการปฏิบัตินั้นๆ

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต